

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2006
V. volební období

101

Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje

na vydání

zákona,

**kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění
zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb.,
zákona č.122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb.,
zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb.,
zákona č. 1/2005 Sb. a zákona č. 3/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu ČR
č.240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb. a zákona č.203/2006**

ZÁKON

ze dne,

kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb. a zákona č. 3/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu ČR č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb. a zákona č. 203/2006

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb. a zákona č. 3/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu ČR č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb. a zákona č. 203/2006

se mění takto:

V § 14 se na konci odstavce 6 doplňuje text: „Písemné vyjádření předloží odborná organizace příslušnému orgánu státní památkové péče nejpozději ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení žádosti o jeho vypracování. Pokud v této lhůtě příslušný orgán státní památkové péče vyjádření neobdrží, rozhodne správní orgán bez tohoto vyjádření.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

Správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

**k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb.,
o státní památkové péči, ve znění pozdějších změn a doplňků
(určeno pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky)**

Obecná část

System státní památkové péče v České republice je upraven zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákonů č. 242/1992 Sb., č. 361/1999 Sb., č. 122/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 61/2001 Sb., č. 146/2001 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 18/2004 Sb., č. 186/2004 Sb., č. 1/2005 Sb. a č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu ČR č.240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb. a zákona č.203/2006 (dále jen "zákon o státní památkové péči").

Je nesporné, že kvalita legislativních předpisů má vždy určující vliv na fungování systému orgánů veřejné správy, v tomto případě na úseku památkové péče, a do jisté míry předurčuje efektivitu celého systému ochrany kulturních památek. Základními legislativními předpisy v oblasti státní památkové péče v České republice jsou tedy zákon o státní památkové péči a vyhláška č.66/1988 Sb. vydaná k jeho provedení. Tyto předpisy upravují hmotně právní stránku a částečně i procesně právní stránku výkonu státní památkové péče.

Není-li v zákoně určeno jinak, je procesně právní stránka výkonu státní správy určena zákonem č. 500/2004 Sb. správní řád.

Účel zákona o státní památkové péči (byť je jeho dikce poplatná době jeho vzniku) deklarovaný v § 1 je jasný – zabezpečit podmínky pro další prohlubování péče o kulturní památky, o jejich zachování a vhodné využití. Ustanovení zákona v podstatě obsahují souhrn práv a povinností vlastníků kulturních památek, vlastníků nemovitostí nacházejících se v památkově chráněných územích, správních orgánů (a to nejen orgánů příslušných na tomto úseku ale i např. stavebních úřadů) a odborné organizace památkové péče. Dále vymezují práva a povinnosti obcí a ostatních fyzických a právnických osob, organizační strukturu výkonu státní správy na úseku památkové péče včetně vymezení úkolů jejich jednotlivých složek. Zákon obsahuje i sankční ustanovení za nesplnění nebo porušení jednotlivých povinností a ustanovení zákona.

Předkládaný návrh umožňuje rychlejší rozhodovací činnost orgánů státní památkové péče, což je nepochybně žádoucí nejen ve vztahu k žadatelům o vydání závazného stanoviska, ale i ve vztahu k působnosti příslušných úřadů a orgánů, jejichž rozhodovací činnost je podmíněna vydáním závazného stanoviska (územní a stavební řízení). Je nutno si uvědomit, že prestiž státní památkové péče, která zabezpečuje ochranu zájmu státu a veřejnosti na zachování a ochraně kulturního dědictví, není v současné době vysoká. Státní památková péče je z velké části veřejností vnímána jako svazující, omezující a zakazující. Na tomto stavu má mj. „zásluhu“ právě i neúměrně dlouho trvající proces vydávání závazných stanovisek orgánů státní památkové péče, který je často prodlužován právě „čekáním“ na písemné vyjádření Národního památkového ústavu. Předmětný návrh nové právní úpravy cit. zákona může tuto situaci alespoň zčásti zlepšit a proto nejen potřebný, ale i odůvodněný.

Návrh novely zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná úprava nemá nároky na státní rozpočet ani na rozpočty krajů a obcí.

Zvláštní část

K Čl. I :

V ustanovení § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších změn a doplňků se mimo jiné v odst. 1 a 2 s účinností od 1.1.2007 stanoví:

(1) Zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen "obnova"), **je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu.**

(2) Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo údržbovým pracím na této nemovitosti **si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 17).**

V závazném stanovisku ke shora uvedeným odstavcům 1 a 2 se jak obecní úřad obce s rozšířenou působností, tak krajský úřad vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

Orgán státní památkové péče (obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo krajský úřad) příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska. (viz ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči)

• Celý proces rozhodování uvedený v ust. § 14 odst. 1 a 2 byl do 31.12.2005 podřízen procesně zákonu č. 71/1967 Sb., a od 1.1.2006 zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád. Toto se částečně změnilo od 1. ledna 2007, kdy vstoupí v účinnost nový stavební zákon č. 183/2006 Sb., zákon o územním plánování a stavebním řádu, a s ním související tzv. zákon změnový, zákon č. 203/2006 Sb. V souvislosti s tím dojde ke změnám i na úseku státní památkové péče. Jednou ze změn je skutečnost, že závazné stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 a 2 bude vydáváno orgánem státní památkové péče jako samostatné rozhodnutí ve správním řízení pouze v případě, pokud nebude příslušný v dané věci rozhodovat stavební úřad, (viz ust. § 44a zákona o státní památkové péči ve znění platném od 1. 1. 2007), jinak bude jeho závazné stanovisko stanoviskem ve smyslu ust. § 149 s.ř. tedy úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem.

Přes provedené úpravy se nemění nic na tom, že orgán státní památkové péče je povinen opatřovat si pro svoje rozhodnutí - závazná stanoviska, všechny potřebné podklady.

V rámci procesního řízení je orgánu státní památkové péče v ust. § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči stanovena povinnost vydat závazné stanovisko a to ať ve formě správního rozhodnutí nebo závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 s.ř. **po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska.**

Touto odbornou organizací je pro Karlovarský kraj do konce roku 2006 Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni. K 1. červenci 2006 vzniklo samostatné územní odborné pracoviště Národního památkového ústavu pro Karlovarský kraj se sídlem v Lokti, které začne plně fungovat od 1. ledna 2007.

Pokud tedy bude orgán státní památkové péče postupovat v souladu s ustanovením § 44a zákona o státní památkové péči, má dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, stanoveny lhůty pro vydání rozhodnutí (ust. § 71 s.ř.), a to tak, že

- a) v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na podkladě dokladů předložených účastníkem řízení, rozhodne správní orgán **bezodkladně**;
- b) v ostatních případech, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, je správní orgán povinen rozhodnout ve věci **do 30 dnů od zahájení řízení**; v určitých případech (§ 71 odst. 3 s.ř.) rozhodne nejdéle **do 60 dnů**; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, je povinen oznámit tuto skutečnost nadřízenému správnímu orgánu a předložit mu danou věc k přijetí opatření proti nečinnosti (ust. § 80 s.ř.) a ten mj. může lhůtu přiměřeně prodloužit.

Pro vydání závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 s.ř. (jak bylo popsáno výše) však nejsou stanoveny žádné lhůty ani ve správním řádu.

- Na dodržování lhůt uvedených shora má největší vliv právě včasné vydání písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče. Protože tato organizace ne vždy včas tato vyjádření předkládá, musí krajský úřad v řadě případů prodlužovat orgánům státní památkové péče obecních úřadů obcí s rozšířenou působností lhůty k vyřízení žádosti, a to i nad dalších 30 dnů v rozporu se základní zásadou správního řízení tj. zásadou rychlosti řízení (viz ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu).

Dále je potřebné upozornit na skutečnost, že vydání tohoto vyjádření Národního památkového ústavu není v režimu správního řízení, na vydání se nevztahují lhůty podle správního řádu, ***přestože jeho procesní stránku významně ovlivňuje.***

- Tento problém již v minulosti řešil Karlovarský kraj i krajský úřad s Ministerstvem kultury i s ředitelem bývalého Státního památkového ústavu v Plzni (dnes Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Plzni, dále jen „NPÚ“). Výsledkem bylo zřízení detašovaného pracoviště NPÚ v Lokti. Určité zlepšení mělo přinést „Sdělení MK pro krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ze dne 2. ledna 2003 č.j. 20.294/2002 o vzniku NPÚ a jeho statutu“. Ten ukládá NPÚ v čl. IX odst. 14 vyhotovovat stanoviska ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení žádosti, nejde-li o složitější otázku.

V roce 2006 však Ministerstvo kultury vydalo nový Statut Národního památkového ústavu (Č.j.: 1547/2006, 23.1.2006; Změna: Č.j.: 4452/2006, 29.3.2006), ve kterém již není obsažena tato 20 denní lhůta pro vydání vyjádření Národního památkového ústavu. O to více je tedy žádoucí přijetí navrhované novely zákona o státní památkové péči.

Z důvodu dodržování jedné ze základních zásad správního řízení, kterou je zásada rychlosti řízení, navrhuje se na základě shora uvedených důvodů provedení novely zákona o státní památkové péči obdobně, jako je tomu např. v

- a) § 48 nového stavebního zákona, zákona č. 183/2006 Sb.,
- b) § 6 odst. 6 Vyhlášky č. 142/2005 Sb., o plánování v oblasti vod
- c) § 122 odst.3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je předmětný návrh nové právní úpravy cit. zákona nejen žádoucí, ale i odůvodněný, neboť ve svém důsledku umožňuje orgánu státní památkové péče vydat závazné stanovisko i bez písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče, resp. bez projednání jeho návrhu před ukončením správního řízení.

Předmětný návrh tedy umožňuje rychlejší rozhodovací činnost orgánu státní památkové péče, což je nepochybně žádoucí nejen ve vztahu k žadatelům o vydání závazného stanoviska, ale i ve vztahu k působnosti příslušných úřadů a orgánů, jejichž rozhodovací činnost je podmíněna vydáním závazného stanoviska (územní a stavební řízení).

Návrh lhůty 20 dnů pro vydání písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče je podle názoru navrhovatele přiměřený pro samotné zpracování a vydání písemného vyjádření a žádoucí z hlediska dodržení správních lhůt pro vydání závazného stanoviska v rámci správního řízení.

K Čl. II

V tomto článku se v době přijetí návrhu Zastupitelstvem Karlovarského kraje (15.12.2005) reagovalo na situaci, kdy se do 31.12.2005 řešilo správní řízení podle stávajícího zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení a od 1.1.2006 pak vstoupil v účinnost nový správní řád, zákon č. 500/2005 Sb. Protože zastupitelstvo kraje s ohledem na ustanovení § 121 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny uložilo hejtmanovi, zaslat Poslanecké sněmovně návrh novely zákona až ve II. pololetí 2006, tedy po jejím konstituování, bylo nutné v předkládaném návrhu novely zákona reagovat za změny procesních předpisů, ke kterým od 1.1.2006 došlo. Toto ustanovení pak reaguje i na stav, kdy je nutno dokončit podle stávající platné právní úpravy - zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. správní řízení dosud neukončená ke dni nabytí účinnosti navrhované novely zákona o státní památkové péči. Proto se navrhuje, aby podle Čl. I se postupovalo u řízení zahájených po schválené novele.

K ČL. III

Tento článek pouze řeší co nejrychlejší nabytí účinnosti právního předpisu s ohledem na nutnost dodržet jednu ze základních zásad správního řízení a to zásady rychlosti.

JUDr. Josef Pavel v.r.
Hejtman Karlovarského kraje

ČÁSTI PLATNÉHO ZNĚNÍ
zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
jichž se novelizace týká, s vyznačením navrhovaných změn:

ZÁKON
České národní rady
ze dne 30. března 1987,
o státní památkové péči
Text platný do 31.12.2006

§ 14
Obnova kulturních památek

(1) Zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen "obnova"), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu.

(2) Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, stavební změně nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

(3) V závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

(4) V územním řízení a v řízení o povolení staveb, změn staveb a udržovacích prací, prováděném v souvislosti s úpravou území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče, 9) nebo v souvislosti s obnovou nemovité kulturní památky, popřípadě se stavbou, stavební změnou nebo udržovacími pracemi na nemovitosti podle odstavce 2, rozhoduje orgán územního plánování nebo stavební úřad v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského úřadu.

(5) Lze-li zamýšlenou obnovu nemovité kulturní památky podle odstavce 1, popřípadě drobnou stavbu, stavební úpravu nebo udržovací práce na nemovitosti podle odstavce 2 provést na základě ohlášení, může stavební úřad dát souhlas pouze v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, nebo jde-li o nemovitou národní kulturní památku, krajského úřadu.

(6) Orgán státní památkové péče příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska.
Písemné vyjádření předloží odborná organizace příslušnému orgánu státní památkové péče nejpozději ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení žádosti

o jeho vypracování. Pokud v této lhůtě příslušný orgán státní památkové péče vyjádření neobdrží, rozhodne správní orgán bez tohoto vyjádření.

(7) Přípravnou a projektovou dokumentaci obnovy nemovité kulturní památky nebo stavby, stavební změny nebo udržovacích prací na nemovitosti podle odstavce 2 vlastník kulturní památky nebo projektant 11) projedná v průběhu zpracování s odbornou organizací státní památkové péče z hlediska splnění podmínek závazného stanoviska podle odstavců 1 a 2. Při projednávání poskytuje odborná organizace státní památkové péče potřebné podklady, informace a odbornou pomoc. Ke každému dokončenému stupni dokumentace zpracuje odborná organizace státní památkové péče písemné vyjádření jako podklad pro závazné stanovisko orgánu kraje v přenesené působnosti jde-li o nemovitou národní kulturní památku, jako podklad pro závazné stanovisko krajského úřadu.

(8) Obnovu kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi (dále jen "restaurování"), mohou provádět fyzické osoby na základě povolení vydaného podle § 14a, přičemž restaurováním se rozumí souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu.

(9) Vlastník kulturní památky je povinen odevzdat odborné organizaci státní památkové péče na její žádost 1 vyhotovení dokumentace.

(10) Podrobnosti o podmínkách pro dokumentaci obnovy a pro provádění obnovy kulturních památek stanoví obecně závazný právní předpis.

Ustanovení společná § 44

Obecné předpisy o správním řízení 31) se nevztahují na řízení podle § 6, 8 a § 21 odst. 2 a 4. **Správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

Ustanovení závěrečná § 47

~~Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.~~

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

ČÁSTI PLATNÉHO ZNĚNÍ
zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
jichž se novelizace týká, s vyznačením navrhovaných změn:

ZÁKON
České národní rady
ze dne 30. března 1987,
o státní památkové péči
Text platný od 1.1. 2007

§ 14
Obnova kulturních památek

(1) Zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen "obnova"), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu.

(2) Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 17).

(3) V závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

(4) V územním řízení, při vydání územního souhlasu a v řízení o povolení staveb, změn staveb, terénních úprav 1) , umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby a udržovacích prací, prováděném v souvislosti s úpravou území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče 9) , nebo v souvislosti s obnovou nemovité kulturní památky, popřípadě se stavbou, změnou stavby, terénními úpravami 1) , umístěním nebo odstraněním zařízení, odstraněním stavby nebo udržovacími pracemi na nemovitosti podle odstavce 2, rozhoduje stavební úřad v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského úřadu.

(5) Lze-li zamýšlenou obnovu nemovité kulturní památky podle odstavce 1, popřípadě stavbu, změnu stavby, terénní úpravy 1) , umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby nebo udržovací práce na nemovitosti podle odstavce 2 provést na základě ohlášení, může stavební úřad dát souhlas pouze v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, nebo jde-li o nemovitou národní kulturní památku, krajského úřadu.

(6) Orgán státní památkové péče příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska.

Písemné vyjádření předloží odborná organizace příslušnému orgánu státní památkové péče nejpozději ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení žádosti o jeho vypracování. Pokud v této lhůtě příslušný orgán státní památkové péče vyjádření neobdrží, rozhodne správní orgán bez tohoto vyjádření.

(7) Přípravnou a projektovou dokumentaci obnovy nemovité kulturní památky nebo stavby, změny stavby, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravy dřevin nebo udržovacích prací na nemovitosti podle odstavce 2 vlastník kulturní památky nebo projektant 11) projedná v průběhu zpracování s odbornou organizací státní památkové péče z hlediska splnění podmínek závazného stanoviska podle odstavců 1 a 2. Při projednávání poskytuje odborná organizace státní památkové péče potřebné podklady, informace a odbornou pomoc. Ke každému dokončenému stupni dokumentace zpracuje odborná organizace státní památkové péče písemné vyjádření jako podklad pro závazné stanovisko orgánu kraje v přenesené působnosti jde-li o nemovitou národní kulturní památku, jako podklad pro závazné stanovisko krajského úřadu.

(8) Obnovu kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi (dále jen "restaurování"), mohou provádět fyzické osoby na základě povolení vydaného podle § 14a, přičemž restaurováním se rozumí souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu.

(9) Vlastník kulturní památky je povinen odevzdat odborné organizaci státní památkové péče na její žádost 1 vyhotovení dokumentace.

(10) Podrobnosti o podmínkách pro dokumentaci obnovy a pro provádění obnovy kulturních památek stanoví obecně závazný právní předpis.

Ustanovení společná § 44

Obecné předpisy o správním řízení 31) se nevztahují na řízení podle § 6, 8 a § 21 odst. 2 a 4. **Správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

Ustanovení závěrečná § 47

~~Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.~~

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.